

ABONAMENTUL:

Pentru monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$ an
9 cor. $\frac{1}{4}$ 450 fil.

□ □

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 12 cor. $\frac{1}{4}$ an
6 coroane.

Unitatea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.

□ □

Tot ce privește foaia
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unității”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

Instrucția religiei.

(op.) Mai zilele trecute Foaia oficioasă a diecezei de Lugoj a publicat un elaborat, privitor la instrucția religiei în școli. Elaboratul a apărut acum și în broșură și e un studiu temeinic al părintelui Dr. Nicolae Brânzeu preot în Vulcan. Am citit cu mare satisfacție broșura, care are menirea de a releva multe din greșalele instrucției noastre religioase de azi și voiește să servească de temelie la planul definitiv, ce se plămădește acum.

Părintele Brânzeu a cules cu o sirguintă de albină toate datele privitoare la aceasta importantă problemă, a cernut și cântărit argumentele, ce se pot aduce pro și contra, a examinat instrucția religiei la alte confesiuni, apreciind motivele aplicabilității planului instrucției religioase a romano-catolicilor și în școlile noastre.

O procedură vrednică de toate laudă, care clarifică multe și mai ales dă de gândit la multe.

Nu voi intra în aprecierea unui elaborat atât de munițios, căci vorba e să se discute mai mult principiar chestia pusă la ordinea zilei, — a cărei grabnică rezolvire e așteptată cu explicabilă impaciță de toți factorii competenți.

S'a accentuat de atâtea ori, că instrucția noastră religioasă suferă de anemie și nu lasă destul de adânci urme după sine. E un adevăr incontestabil, că manualele noastre de până aci atât la școlile elementare, cât și la cele medii sunt copii mai mult sau mai puțin reușite a manualelor romano-catolice, iar planul învățământului nostru religios pășește cu o precizie matematică pe urmele planului romano-catolic. Tot ce e specific în planul și manualele noastre, în cari mutatis mutandis, se mai dă câte o prea

puțină atenție și particularismului nostru specific, e de puțină însemnătate și nu poate să mulțumească pe nime.

Ar fi trebuit deci, ca în proiectul părintelui Brânzeu să se dea mai întâi acestei împrejurări atenția cuvenită, căutându-se modalitatea, cum am putea încăpea în planul de până aci cu particularismul nostru specific, și cum s'ar putea rezolvi problema aceasta amăsurat trebuințelor noastre sufletești și bisericești. Durere, că în acest punct planul părintelui nu cuprinde mult nou și studiul se restrânge aproape exclusiv la justificarea procedurii de până aci.

Din acest punct de vedere Planul dlui Brânzeu ca *studiu* e vrednic de toată lauda, ca *proiect* însă, pentru regularea definitivă a acestei uriașe probleme, nu ne mulțamește. Nu văd în expunerile minuțioase, în observările ici-colo nimerite conturile unui plan de învățământ religios adevărat propriu al bisericii noastre unite cu Roma, care să fie un izvor de cunoștințe, și prin urmare de alipire și avânt pentru toți credincioșii noștri față de credința și biserica lor.

Înainte cu câțiva ani, un alt plan de instrucție religioasă, prezentat episcopatelor noastre, mi-a dat prilejul să-mi expun convingerile în această direcție. Mă bucur, că o pot face încă odată, cu atât mai mult, că de atunci am avut prilejul de atâtea ori să văd, că instrucția noastră religioasă numai în acel caz se va putea bucura de rezultate reale, dacă ea merge alături de exigențele noastre sufletești și e în conformitate cu interesele noastre bisericești. Până când planurile noastre de instrucție religioase copiază numai servil planul romano-catolic, mântuind biserica noastră cu notițe de o efemeră valoare, întreagă instrucția religiei se va

mărgini la o simplă tehnică, care nici când roade nu face.

La construirea unui plan definitiv pentru instrucția religiei să nu uităm, că noi suntem o biserică catolică cu rit și așezăminte orientale. Manualele de până acuma, precum și planurile de instrucție religioase, tocmai fiindcă sunt pure copii elaborate de alții și acceptate cu ușurință de noi, cuprind tot ceea ce e catolic și nimic ce e oriental. Suntem ca omul cu un picior, care sare în mers și crede, că are două picioare, oricât l'ar face atent alții la defectul ce-l are.

Cât de necorespunzător e planul de până acum și manualele de religie existente, reese și din împrejurarea, că aproape toți cateheții noștri dela diferitele școli îndeplinesc din catehetică numai cât pot și propun cât cred de suficient. Unii mai mult, alții mai puțin, dar o face fiecare cu senzația defectuosității, ce se resimte la tot pasul în instrucția noastră religioasă. La examenele de religie, la ore, în discuții, reese isbitor unilateralitatea aceasta a noastră. Băieții știu de minune definițiile din catehism, dar idee nu au de ochtoich, de rânduiala vecheriei, de cântările bisericești...

Un lucru care numai cinste nu ne face.

Nouă ne sunt așezămintele noastre orientale tot așa de prețioase, pe cât de prețioasă ne este și credința. În biserica noastră credința catolică cu ritul oriental sunt atât de indisolubile și formează așa o unitate armonioasă, încât nu e permis a exagera însemnătatea uneia în detrimentul celeialalte, a da dreptul de exclusivitate uneia față de cealaltă, pe care o lași în halul cel mai detestabil și o neglijez după o chibzuială înainte. Părintele Brânzeu în studiul său putea să se lovească mai mult

de lacuna aceasta a catehizației, și să mediteze asupra motivului de ce noi din constituția, alcătuirea, ritualul, cantul nostru prestăm în școală atât de puțin, când dimpotrivă atât de mult se cere?

În planul părintelui Dr. Rusu, elaborat pe seama școlilor secundare, de abia în clasa I și II e admisă *liturgica*, în celelalte clase nimic. De ce? Pentru noi nu pot fi de o absolută valoare principiile statorite de cutare congres catehetic sau de vre-o autoritate mare din afară. În biserică romano-catolică nu există împrejurările noastre. La ei liturgica poate fi pusă în dragă voie pe planul al doilea. La noi trebuie puse în șirul întâi. Biserica noastră e biserică națională, cu limbă liturgică proprie, cu orânduiri multe și variate. La romano-catolici liturgica și celelalte privesc aproape exclusiv pe preot. Noi împărțim slujba cu preotul. Și până când romano-catolicii cetesc din cărțile de rugăciuni și meditează, credincioșii noștri cântă și urmăresc cu înțelegere tot ceea ce se petrece în biserică.

Și dacă înțelegerea aceasta, care e atât de defectuoasă mai ales la cei de azi, suferă tot mai mult, vina o poartă în primul rând școala, care neglijează deja în mod sistematic instrucția în direcția aceasta.

Am depășit de mult calea ab-

solut unică bună, ce ar fi trebuit să urmărim la instrucția religiei în școli. Înaintașii noștri au avut în totdeauna în vedere, că școala, mai ales școala confesională, e antișambra bisericii, în care se pregătesc tinerii pentru a deveni oameni onești, iubitori de credință și biserică lor. Până la reorganizarea școlilor populare s'a ținut seamă de acest principiu cu o vrednică râvnă și băieții pe lângă instrucția teoretică religioasă au primit și o creștere în această direcție. La școlile noastre dela sate, în orașe, *cantor-docenții* au instruit băieții în cântări bisericești, și i-au introdus pe cei mai mulți în tainele tipicului și a ritualului, din cari s'au ales apoi cei mai de seamă cantori și oameni de frunte în parohii. A mers așadar mână în mână catehetică cu liturgica, cu cantul și tipicul, deși sistematic n'a fost nimic decretat, dar au simțit înșiși cei interesați, că o creștere religioasă-morală numai armonizând aceste, poate fi folositoare pentru biserică.

Planul nostru cel nou de învățământ al școlilor elementare nici baremi ore de cant bisericesc n'a decretat special, deși e vorba exclusiv de școala confesională, iar acum planul religiei ar fi să treacă tot astfel de suveran peste o chestie atât de — bagatelă?...

Nu e aceasta o totală desconsiderare a așezămintelor noastre bisericești, o eschidere a sistemizării cunoștințelor, ce le oferă zilnic ritualul nostru oriental, o absolută trecere cu vederea a instrucției cântărilor bisericești, cari au cel puțin atâta valoare și putere educativă, cât au celelalte învățături bisericești?

Sunt și eu de părere, că toate aceste se țin de altă rubrică — dar unde-i aceea rubrică? Singur la câteva gimnazii confesionale mai e *cantul* studiu separat. Planul cel nou însă e atât de încărcat cu studii și ore, încât cu greu s'ar mai putea intercala și ora aceasta de mare însemnătate în plan. În privința aceasta numai un expedient mai există: Să se facă toate în cadrele orei de religie, în proporții corespunzătoare și treptate. Dl Brânzeu, care a făcut studiul acela temeinic, asupra învățământului religios, să binevoiască a studia pe aceleași baze largi în cadrele planului de religie, modalitatea instrucției în școli a liturgicii, cantului, ritualului și a tipicului. E atunci o operă completă, un plan nou, propriu al nostru, care va reforma radical sistemul instrucției religiunii de azi și va aduce — sunt sigur — alte roade în viața noastră bisericească.

Marea putere de cohesiune a bisericii noastre residă tocmai în

F O I Ț A.

Psalm 4—2.

Să știți, că Domnul m'a păzi,
căci Domn în cer e Dânsul,
și minunat El a făcut
pe cel ce crede-ntr'ânsul.
și El aude ruga mea
și da-mi'va ascultare,
când voi striga cucernic Lui,
cuprins de întristare!

Vă temeți deci, și nu greșiți!
A voastre rele fapte,
când noaptea să coboară lin,
să-acopere păcate,
le curățiți cu lacrimi
de dor și pocăință,
și patul vostru-asterneți-l
din jale și căință.

Psalm 3—2

De mă sprijinești Tu, Doamne,
de nimica nu mă tem:
mii de dușmani mă impresoadă,
cu numele Tău îl chem.
Școală, Doamne, mântuiește
viața mea de chin și rău,
că Tu singur ești puternic,
singur Tu ești Dumnezeu.

La Domnul e mânturirea,
earea și nouă ne-a dat;
fie numele Tău, Doamne
în veci binecuvântat!

E. Măcelariu.

manifestările ei din afară, în ritul, cântările ei, iar a le face cunoscute temeinic, e datoria școlii.

poftim a construi un plan întreg, conform trebuințelor noastre sufletești și mai ales conform intereselor bisericii noastre.

Va fi o operă vrednică de o cauză atât de mare.

Profesorii Institutului pedagogic din Blaj.

— Contribuțiuni la istoricul Institutului. —

(Continuare.)

40. **Dr. Alexandru Pop.** S'a născut la 11 Noemvrie 1859 în Tohanul-vechiu (com. Făgărașului), din familie de grănițeri. A studiat gimnazul în Brașov și Blaj, medicina în Cluj (2 ani) și Viena. La 1886 ia diploma de doctor. A practizat apoi mai la multe clinice din Viena până la 1888, când în 3 Martie a fost numit medic arhidiecezan și al școlilor din loc, și deodată profesor de medicina pastorală la seminarul teologic.

A fost membru în directoriul Șuluțan, și virilist în comitatul Albei-inferioare.

La începutul anului școl. 1911/12 a fost numit profesor de igienă la institutul peda-

gogic, unde acum s'a propus mai întâi acest studiu. Dar n'a funcționat mult în această calitate, căci moare la 17 Ianuarie 1912.

41. **Dr. Alexandru Dobrescu.** S'a născut la 20 Noemvrie 1882 în Henig (com. Albei-inferioare). Gimnazul l-a făcut în Sebeș (clasa I—IV) și Blaj (clasa V—VIII), medicina la universitatea din Budapesta. Terminând studiile medicale, a fost mai întâi medic practicant în Szekszárd, de acolo s'a strămutat la Sibiu.

După moartea d-rului Pop, la 23 Ianuarie 1912 cu Nr. 459 a fost încredințat provizor cu propunerea igienei.

La institutul pedagogic a propus puțină vreme, până la 22 Martie aceluși an, când iarăși se întoarse la Sibiu, ca nu peste mult să se așeze definitiv la Brașov, unde și astăzi funcționează ca medic privat.

42. **Ioan Fodor.** S'a născut la 24 Iunie 1867 în Măhal (com. Solnoc-Dobâca), din părinți economi. Studiile și le-a început în Gherla; tot aci termină în gimnazul armeno-catolic și celea patru clase inferioare, iar clasele superioare în gimnazul de stat din Sibiu, la 1886; teologia în Blaj și Budapesta, filozofia în Cluj, unde a luat și diploma de profesor pentru școlile medii, la 1896.

În 28 Iulie 1894 a fost aplicat de profesor suplent la gimnaz, iar la 21 Iulie 1896 a fost întărit ca profesor ordinar, și în această calitate funcționează și în prezente. Dela 1897—1899 a purtat și slujba de prefect în seminarul junimei.

La 1900 hirotonit întru preot.

În an. școl. 1911/12 a fost dispus la institutul pedagogic, unde a propus limba maghiară și germană; delă 1912/13 până în prezente propune numai limba maghiară în cursul III și IV.

De prezente e asesor la exactoratul arhidiecezan și membru al tribunalului matrimonial de a II-a instanță pentru dieceze.

A publicat: *Chezeșia*, dramă în 3 acte, lucrată după „Neguțătorul din Veneția” alui Shakespeare de C. Almert și tradusă în românește sub pseudonimul Crețulescu (1899).

43. **Dr. Ioan Coltor.** S'a născut la 25 Septemvrie 1886 în Blaj. Studiile gimnaziale le-a urmat tot aici, trecând maturitatea în 1904. A fost trimis la studiile filozofice și teologice în Colegiul Urban de Propaganda Fide în Roma. Urmând cursul filozofic de doi ani, și apoi cel teologic de patru ani, a depus doctoratul în filozofie în 1906, iar cel teologic în 1910. Hirotonit de preot celibe în Roma la 27 Martie 1910.

Reîntors acasă, în 17 August 1910 a fost numit de capelan I la Cluj.

În 1 Martie 1911 a fost numit revizor și notar exactoral în Blaj.

În 15 Martie 1913 profesor de morală și pastorală la facultatea teologică, prefect seminarial și profesor de religione la institutul pedagogic, în care calitate funcționează și astăzi, iar în 1915 a fost numit și asesor al exactoratului arhidiecezan.

Colaborator la *Unirea* și *Foaia Scolastică*. Și membru în redacția *Culturei Creștine*, în care a publicat diferiți articoli de valoare.

A publicat: *Sora Terezia de Pruncul Isus* (Blaj, 1914).

44. **Iuliu Maior.** S'a născut la 13 Iulie 1886 în Reghinul-săsesc (com. Murăș-Turda). Studiile secundare inferioare le-a făcut în

gimnazul evanghelic luteran din Reghin, cele superioare la romano-catolici în Murăș-Oșorhei, teologia în seminarul arhidiecezan din Blaj, iar facultatea filozofică în Budapesta. La institutul pedagogic a fost numit profesor auxiliar la 13 August 1912 cu Nr. 5241. În această calitate funcționează și acum, propunând limbile română, maghiară și germană. Tot atunci a fost încredințat și cu conducerea internatului de lângă institutul pedagogic, post pe care-l ține și astăzi.

A scris mai mulți articoli în *Foaia Scolastică*, *Unirea*, *Gazeta Transilvaniei* și *Românul*.

(Va urma.)

Dr. Ioan Rațiu.

Pregătirea Sârbilor pentru luptă decisivă. — Armatele sârbe iau preparativele pentru a da lupta decisivă pe sectorul Prizrend—Gostivar—Babuna. Situația lor e critică, fiindcă în dosul trupelor sunt culmi nepercurse.

Consiliul ministrilor din Sârbia.

— După comunicatele ziarelor din Salonic, în Sârbia a avut loc un consiliu ministerial, la care au luat parte și șefii din statul maior. În consiliu s'a adus hotărîrea, că vor continua și cu cele mai mari jertfe, apărarea frontului nordic și ostic până când trupele aliaților, debarcate la țărmi, și cari se vor ridica la 150.000 ostași, vor fi echipate pe deplin. Capitala Sârbiei va fi Monastirul, care se vede destul de fortificat pentru împedecarea atacurilor bulgare.

Tunuri germane de calibru mare pentru Turcia. — Corespondentul din Lugano al ziarului berlinez „Lokalanzeiger” trimite următoarea depeșă: S'au început mari transporturi din Germania de tunuri și muniții pentru Turcia. Primul transport de tunuri calibru mare, destinate pentru Dardanele, a sosit în Constantinopol.

Concentrări rusești în Basarabia. — „Fremdenblatt” primește din Cernăuți: În Basarabia rușii au concentrat numeroase contingente de armată, aduse de pe frontul din Caucaz. Trupele aceste, formate din contingente tinere, stau sub comanda generalilor Keller și Ivanov.

În Cernăuți din nou se aud bombardări de artilerie, ce se dau la o mare distanță. Rușii din nou au încercat să erumpă dinspre Noua-Sulița și Bojan, dar artileria noastră le-a zădărnicit delă început planul și le-a nimicit o baterie.

Întâlnirea regilor român, bulgar, grec nu va avea loc. — O depeșă din Roma anunță, că știrea despre întrevederile regilor român, bulgar și grec e neintemeiată.

Ce crede învățătorul român despre politica României. — Citim în ziarul „Epoca”: Dl Bucur Stănescu, învățător dirigit al școlii din comuna Gropeni jud. Brăila, a ținut în fața sâtenilor și a școlărilor o conferință intitulată „Zile mari”, cu care ocazie a spus:

„Armata țării noastre este formată peste 70 la sută din noi, țărani români. Avem dreptate deci să spunem părerea noastră pe față așa cum le putem judeca. Mai bine e să fim alături de germani, căci e un popor cu care și poți trăi și poți muri cu fală. Dela dâșii avem de câștigat și ca comerț și ca școală. Dela ruși nu avem ce câștiga, fiind numai mulți, dar fără cap și inimă, ci numai carne pentru tun.

Congresul mondial de pace. — Corporațiuni și diplomați de ai statelor neutrale, în special din Elveția, formulează propuneri în vederea ținării unui congres de pace mondial. Din taberele beligerante se lansează sfios cuvântul de pace, fără a fi accentuat cu aplomb, căci aceasta ar denota înfrângerea unei partide beligerante. Dar ținerea unui congres de pace mondial în timpul de față pare a fi eschis, el va avea loc, când una dintre partidele beligerante va fi înfrântă total, rămânând să-i dicteze condițiile de pace învingătorul. Prim-ministrul Franței, Briand, a declarat, că atunci va soia încheierea păcii, când pământul ei va fi eliberat și întregit cu provinciile smulse. Austro-Ungaria — după cum comunică ziarul „N. Z. N.” — privește încheierea păcii cu Italia ca o afacere strict particulară și nu admite amestecul diplomației străine. Tot asemenea se poate spune și despre Germania, care nu va admite amestecul Americii în viitorul congres de pace, în urma greșitelor dovezi, date de guvernul Wilson în chestia neutralității americane.

Cât timp Rusia tinde la stăpânirea Constantinopolului și a gurilor Dunărei și Anglia la nimicirea totală a imperiului și comerțului german, nu se poate spera într'un apropiat congres de pace. Oare după un restimp oare care de pace nu se va simți nevoia unui alt congres pentru oplanarea problemelor internaționale?

Iată de ce nu se pot aștepta apropiate negocieri de pace.

Războiul european.

Luptele puterilor aliate ce se dau pe câmpiile Sârbiei se pare că nu peste mult se vor apropie de succesul final. Trupele sârbești, în speranța mult promisului ajutor, sunt silite mereu să se retragă, fără a putea opune ceva rezistență. Flancul stâng al armatei germane unit cu trupele bulgare, au ocupat localitatea Prokuplje și au făcut prinsoneri 8500 ostași sârbi. În regiunea Babuna trupelor bulgare le-a succes să taie, în parte, linia de re-

tragere a armatei sârbești, bulgarii înaintează spre Prilep. Bulgarii dau lupte înverșunate cu trupele ententei în Macedonia și pe străzile orașului Veles. Trupele bulgare au trecut peste Egri-Palanka. La Gladskov și Klepberg bulgarii au obținut, contra trupelor ententei, frumoase succese.

La Czartorysk luptele cari decurg de patru săptămâni, au fost terminate cu succes deplin pentru trupele noastre. Pe frontul dela Styr, rușii observând, că de aici au fost duse număroase trupe, au încercat să ne spargă frontul. Rezultatul a fost tocmai contrarul, rușii au fost nevoiați să-și retragă frontul dincolo de râul Styr.

Pe frontul sud-ostic italienii bombardează neîntrerupt orașul Görz. Atacurile italienilor date cu o armată aproape de trei milioane, sunt tot pe aceleași regiuni la Doberdo și râul Isonzo. Sectorul de nord a platoului Doberdo în 17 crt. a fost terenul pentru cele mai îndârjite lupte. Pentru pozițiile din jur de Monté San Michel se dau lupte din ambele părți. În pozițiile așezate pe coastele nordice ale acestei culmi, trupelor inimice le-a succes, de repetite ori, să pătrundă în ele, dar spr seară i-am alungat aproape din tranșeele din toate noastre.

Cătră abonenți!

Ne aflăm spre capetul anului și o parte foarte mare dintre abonenți nu ne-au trimis încă nici un filer.

Din restanțiile anilor trecuți avem pe afară o sumă de tot mare. Ne este și greu să o amintim. De altă parte datoriile cu editarea foii cresc în mod însemnat.

Tipografia ne strânge mereu pentru costul tiparului și băncile pentru banii împrumutați, fără ca să fim în stare să plătim nici măcar interesele după datoriile ce avem.

Rugăm deci cu tot deadinsul pe P. T. domni și frați abonenți, să iee în dreaptă socotință starea aceasta și să ne trimită prețul foii, cu carele ne datoresc.

Red. și Administrația.

Diverse.

Adaus de scumpete pentru funcționari. În sesiunea parlamentară guvernul ungar va cere dela cameră votarea sumei de 87 milioane coroane, din care se vor ajuta toți oficanții salarizați sau cu întregire de salar

dela stat. Ajutoarele nu vor fi mai mici de 300—400 cor. și se vor plăti, începând cu 1 Ianuarie 1916 în zece rate lunare. Ele nu cad sub sechestrare și sunt libere de dare.

Deschiderea Camerei turcești. Duminecă sultanul a deschis Camera turcească printr'un discurs de tron în care între altele a spus, că planul rușilor, ce-l au de 250 ani, de a pune mâne pe Constantinopol, a fost prăbușit cu totul de eroica ținută a trupelor noastre. Armatele rusești fiind adrobite, aliații noștri s'au îndreptat spre Balcani, unde unindu-se cu bulgarii, cărora pentru păstrarea bunelor legături le-am dat rectificări de graniți, s'au asigurat legături pe Dunăre și linia ferată Berlin—Viena—Constantinopol. Bazați pe sincerile raporturi dintre aliați vom continua războiul până la o victorie finală.

O datorie de împlinit. (Apel către obștea românească). În vremea de acum,

când cei mai buni ai noștri sunt duși departe în țări străine, unde cu supunerea cea mai desăvârșită luptă, se jertfesc, pier, — o singură datorie au toți cei rămaș acasă: Să nu-și uite nici un moment de aceste jertfe ale zguduirii năpraznice, să caute ca prin toate mijloacele să le amelioreze suferințele și să le mai îndulească amarul vieții.

Această datorie o îplinește și Secțiunea română a Partidului Social-democrat din Budapesta, a cărei membrii și-au luat asupra lor sarcina de a umbla prin spitalele Capitalei, a cerceta pe răniții români, a sta la capătăiul lor, ai mângăia și a le da câte o carte sau gazetă de citit.

Nimeni să nu fie căruia i-ar părea rău după vre-o câteva cărți, ce le-ar lua din biblioteca sa spre a le trimite răniților. Rețistele, ziarele, fie măcar și mai vechi, încă sunt primite cu plăcere. De aceia e bine ca ziarele citite peste săptămână să se păstreze și adunate laolaltă să ni-se trimită. Să facem cu toții această neînsemnată jertfă, căci doar atâta e cel mai puțin ce se așteaptă din partea noastră.

Credem că vom fi înțeleși și cuvântul nostru va avea răsnetul cuvenit.

Ori-ce s'ar trimite să se adreseze la: Secțiunea română a Partidului Socialdemocrat, Budapest, VII., Veselenyi-u. Nr. 13.

În numele comitetului

Iosif Jumanca.

Proprietar, editor și Redactor responsabil:
Ioan Suciu.